

Meist, armas Jummal, põra sa
Keik villet füssed: anna fa,
Meil tervist, ja meid aitwita,
Et tõeka leiba sõme:
Et ifka sanna fuuleme,
Head teime, furja põlgame,
Eiin ifka rõõmfast ellame,
Ja viimaks õnsaks saame!

Talkusse Paul

Issand Jummal, õnnistaja,
Reige wigga lõppetaja!
Tännades sind üllendame,
Sinno heldust õnnistame.

Sinna meie hääda näggid,
Armutst meile abbi teggid,
Häädas meile heldust naitfid.
Nohke rõmoka meid täitsid:

Wifja wâlsjal figgitasid,
Meie waewa õnnistasiid,
Vanfrid wingosid, Pui Fandsid,
Dukkust, mis meil pöllud andsid.

Oh et meid rõmustades
Sinno armo mällestades
Sinno sanna fuulessime,
Laiskust ifka wihtakssime!

Heldust meile Jummal naitis,
Armo meie peâle heitis;
Venda peame end näitma,
Waeste peâle armo heitma.

Jummalad se hästi tännab,
Kes ta armo meeles fannab:
Kes ka heal meetet jaggab,
Rikkusest mis Jummal jaggab.

Moistlik Emma

Marris olli paljo lapsi; agga temma